

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kahdeksas jaosto)

17 päivänä heinäkuuta 2024*

Talous- ja rahaliitto – Pankkiunioni – Yhteinen kriisinratkaisumekanismi luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten (SRM) – Yhteinen kriisinratkaisurahasto (SRF) – Kriisinratkaisuneuvoston päätös vuoden 2017 ennakkollisten vakaussuoritteiden laskemisesta – Perusteluvelvollisuus – Tehokas oikeussuoja – Yhdenvertainen kohtelu – Suhteellisuusperiaate – Kriisinratkaisuneuvoston harkintavalta – Lainvastaisuusväite – Komission harkintavalta – Tuomion ajallisten vaikutusten rajaaminen

Asiassa T-142/22,

Landesbank Baden-Württemberg, kotipaikka Stuttgart (Saksa), edustajinaan asianajajat H. Berger, M. Weber ja D. Schoo,

kantajana,

vastaan

yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB), asiamiehinään J. Kerlin, T. Wittenberg ja D. Ceran, avustajinaan asianajajat H.-G. Kamann ja P. Gey,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Kornezov sekä tuomarit G. De Baere, D. Petrлік (esittelevä tuomari), K. Kecsmár ja S. Kingston,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Jund,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 7.3.2023 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion¹

- 1 Asian kantaja Landesbank Baden-Württemberg vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2017 suoritettavien ennakollisten vakausmaksujen laskennasta 15.12.2021 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) päätöksen SRB/ES/2021/82 (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös) Landesbank Baden-Württembergiä koskevilta osin.

[– –]

III Asianosaisten vaatimukset

- 20 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen liitteineen
 - toissijaisesti toteaa, että kanteen kohteena oleva päätös on oikeudellisesti mitätön kantajaa koskevilta osin
 - velvoittaa kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 21 Kriisinratkaisuneuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
 - toissijaisesti siinä tapauksessa, että kanteen kohteena oleva päätös kumotaan, pysyttää päätöksen vaikutukset voimassa sen korvaamiseen saakka tai ainakin kuuden kuukauden ajan siitä päivästä, jona tuomio saa lainvoiman.

IV Oikeudellinen arviointi

[– –]

B Kanteen kohteena olevan päätöksen laillisuutta koskevat kanneperusteet

[– –]

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puutteellisuuteen

[– –]

¹ Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemisesta unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

d) Seitsemäs osa, joka koskee muiden laitosten tietojen pidättämistä

- 239 Kantaja väittää ensimmäistä kertaa vastauskirjelmässään, että unionin tuomioistuimen 15.7.2021 antamassaan tuomiossa komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601) asettamia vaatimuksia, jotka koskevat velvollisuutta varmistaa kriisinratkaisuneuvoston perusteluvelvollisuuden ja kriisinratkaisuneuvoston sen velvollisuuden välinen tasapaino, joka koskee asianomaisten laitosten liikesalaisuuden kunnioittamista, ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. On nimittäin niin, että 19.6.2018 annetun tuomion Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, 54 ja 56 kohta) mukaan muiden laitosten tiedot, joihin kanteen kohteena oleva päätös perustuu, eivät enää kuulu liikesalaisuuden piiriin, sillä koska viiteajankohta vakaussmaksukauden 2017 osalta oli 31.12.2015, kyseiset tiedot ovat yli viisi vuotta vanhoja.
- 240 Kriisinratkaisuneuvosto riitauttaa nämä väitteet asettamatta kuitenkin kyseenalaiseksi kanneperusteen kyseisen osan tutkittavaksi ottamista.
- 241 On muistettava, että ennakkollisten vakaussmaksujen laskentamenetelmän periaate, sellaisena kuin se ilmenee direktiivistä 2014/59 ja asetuksesta N:o 806/2014, merkitsee sitä, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja, joita ei voida sisällyttää ennakkollisten vakaussmaksujen vahvistamista koskevan päätöksen perusteluihin (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 114 kohta).
- 242 Kriisinratkaisuneuvosto on tältä osin esittänyt kanteen kohteena olevassa päätöksessä syyt, joiden vuoksi vuoden 2017 ennakkollisten vakaussmaksujen laskemiseksi huomioon otetut laitosten tiedot kuuluivat liikesalaisuuden piiriin.
- 243 Kriisinratkaisuneuvosto on erityisesti kanteen kohteena olevan päätöksen 100 perustelukappaleessa huomauttanut, että laitosten liikesalaisuuksia – eli kaikkia laitosten liiketoimintaa koskevia tietoja, jotka voisivat vahingoittaa vakavasti laitoksen etuja, jos ne paljastettaisiin kilpailijalle ja/tai laajemmalle yleisölle – pidettiin luottamuksellisina. Ennakollisia vakaussmaksuja laskettaessa laitosten tietojen toimittamista varten tarkoitettussa lomakkeessa toimittamia tietoja, joihin kriisinratkaisuneuvosto tukeutuu laskeakseen laitosten ennakkolliset vakaussmaksut, pidettiin liikesalaisuuksina.
- 244 Kriisinratkaisuneuvosto on todennut lisäksi kanteen kohteena olevan päätöksen 102–105 perustelukappaleessa, ettei se saanut ilmaista kunkin laitoksen tietoja, jotka muodostivat mainitussa päätöksessä laskelmien perustan, vaikka sillä oli oikeus luovuttaa aggregoituja ja yhteisiä tietoja siltä osin kuin kyseiset tiedot olivat kumulatiivisia. Näin ollen laitosten osalta noudatettiin mainitun päätöksen mukaan täydellistä avoimuutta siltä osin kuin oli kyse niiden vuotuisten perusmaksujen ja mukautuskertoimiensa laskennasta kyseisen maksun laskennan vaiheissa, jotka oli määritelty delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I ja jotka koskivat ”alustavien indikaattorien laskentaa” (vaihe 1), ”indikaattorien uudelleenskaalausta” (vaihe 3) ja ”yhdistelmäindikaattorien laskentaa” (vaihe 5). Lisäksi laitokset pystyivät hankkimaan yhteiset tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto käytti erotuksetta kaikista laitoksista, joita mukautettiin niiden riskiprofiilin perusteella laskentavaiheissa, jotka koskivat ”indikaattoreiden diskreetointia” (vaihe 2), ”jaetun merkin sisällyttämistä” (vaihe 4) ja ”vuotuisten rahoitusosuuksien laskentaa” (vaihe 6).

- 245 Kantaja riitauttaa näiden selitysten riittävyyden sillä perusteella, että muiden laitosten tiedot olivat kanteen kohteena olevan päätöksen antamisajankohtana kuusi vuotta vanhoja eivätkä tästä syystä enää kuuluneet liikesalaisuuden piiriin ja että kriisinratkaisuneuvosto ei tästä huolimatta esittänyt syitä, joiden vuoksi kyseisiä tietoja ei ollut ilmaistu.
- 246 Kyseisen argumentin arvioimiseksi on palautettava mieleen, että kun tiedot, jotka ovat voineet tiettynä aikana olla liikesalaisuuksia, ovat vähintään viisi vuotta vanhoja, niitä on ajan kulumisen vuoksi pidettävä lähtökohtaisesti historiallisina tietoina, jotka ovat tästä syystä lakanneet olemasta historiallisia, ellei tietojen salaisuuteen vetoava osapuoli poikkeuksellisesti osoita, että tiedot ovat vanhuudestaan huolimatta vielä sen tai kolmansien osapuolten, joita asia koskee, liiketaloudellista asemaa koskevia olennaisia seikkoja (ks. vastaavasti tuomio 19.6.2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 247 Tältä osin ei ole kiistetty sitä, että laitoskohtaiset tiedot, joihin kanteen kohteena oleva päätös kantajan ennakkollisen vakaussmaksun laskemisen osalta perustuu, olivat kyseisen päätöksen antamisajankohtana yli viisi vuotta vanhoja.
- 248 On kuitenkin todettava, että kuten kriisinratkaisuneuvosto on selittänyt vastauskirjelmässään ja istunnossa – ilman, että kantaja olisi tätä kiistänyt – laitoksen suhteellinen asema suhteessa sen kilpailijoihin voi pankkialan taloudellisessa todellisuudessa pysyä samana tai samankaltaisena pidempään kuin viiden vuoden ajan. Tietty seikat, kuten tällaisen laitoksen liiketoimintamalli tai toiminta, säilyvät nimittäin vakaina lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, joten laitoksella, jonka riskiprofiili on yli viisi vuotta vanhojen tietojen perusteella korkea, voi edelleen olla tällainen profiili alkuvaiheen päättyessä. Huolimatta siitä, että kyseiset tiedot ovat vanhoja, ne ovat näin ollen edelleen luottolaitosten liiketaloudelliseen asemaan liittyviä olennaisia seikkoja. Näin ollen on todettava, että jos tällaiset olennaiset tiedot ilmaistaisiin kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluissa, pankkialalla toimivat talouden toimijat voisivat tukeutua niihin päätelläkseen niiden perusteella tietyn laitoksen senhetkisen liiketaloudellisen aseman.
- 249 Kantaja ei siis voi väittää, että kriisinratkaisuneuvoston olisi pitänyt ilmaista kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluissa muiden laitosten yrityskohtaiset tiedot, joiden avulla voitiin tarkistaa kantajan ennakkollisen vakaussmaksun laskenta, koska vaikka nämä tiedot ovat kuusi vuotta vanhoja, ne ovat yhä kyseisten laitosten liiketaloudelliseen asemaan liittyviä olennaisia seikkoja.
- 250 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan argumentilla, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvoston on perusteluvollisuutensa täyttääkseen toimitettava sille anonymisoidussa muodossa luettelo kaikista tiedoista, jotka koskevat sen kanssa samaan ryhmään kuuluvia laitoksia.
- 251 Yhtäältä tällaisen vaatimuksen asettaminen kriisinratkaisuneuvostolle ylittäisi oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset, jotka on palautettu mieleen edellä 217, 220 ja 221 kohdassa.
- 252 Toisaalta kriisinratkaisuneuvosto on väittänyt – ilman, että tätä olisi vakavasti kiistetty – että jopa luettelo, joka sisältää anonymisoituja tietoja tietyn ryhmän osalta, saattoi mahdollistaa sen, että pankkialalla toimivat talouden toimijat, jotka ovat valistuneita toimijoita, voivat saada tietoonsa tiettyjen laitosten liikesalaisuuksia. Tältä osin kantaja ei ole etenkään kiistänyt sitä, että tällaiset toimijat tiesivät, millä laitoksilla oli taipumus olla korkeita arvoja tiettyjen riski-indikaattorien osalta. Jos ne saisivat tällaisia tietoja sisältäviä luetteloita vuosittain, ne voisivat seurata kyseisten laitosten riski-indikaattorien kehitystä, vaikka ne sisältäisivätkin kaupallisesti arkaluonteisia

tietoja. Tällainen riski koskee erityisesti suuria laitoksia ja sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita laitoksia, joissa on vain rajallinen määrä laitoksia, joiden on maksettava ennakollisia vakaussuorituksia. Ei nimittäin ole poissuljettua, että valistunut toimija voi tällaisissa tilanteissa päätellä kyseisten laitosten henkilöllisyyden, vaikka nämä laitokset olisi anonymisoitu. Kriisinratkaisuneuvostoa ei näin ollen voida moittia siitä, ettei se ole laatinut luetteloa kaikista samassa ryhmässä olevien laitosten anonymisoiduista tiedoista.

253 Toisen kanneperusteen seitsemäs osa on edellä esitetyn perusteella hylättävä.

e) Kolmas osa, joka koskee vuotuista tavoitetasoa koskevia perusteluja

254 Kantaja väittää, että kanteen kohteena olevan päätöksen perusteella on mahdotonta ymmärtää syitä, joiden vuoksi vuotuisiksi tavoitetasoksi on vahvistettu yksi kahdeksasosa 1,05 prosentista suojattujen talletusten kokonaismäärästä. Kriisinratkaisuneuvoston kyseisen päätöksen liitteessä III olevassa 17 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esittämät lisäselitykset eivät kantajan mukaan myöskään riitä selventämään tapaa, jolla vuotuinen tavoitetaso on tosiasiallisesti määritetty. Kriisinratkaisuneuvosto ei ole myöskään ilmoittanut ennustettua lopullista tavoitetasoa eikä tulkintaansa asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitusta enimmäismäärästä. Kuten päätös ennakollisten vakaussuoritusmaksujen vahvistamisesta vakaussuoritusmaksukaudelle 2022 osoittaa, kriisinratkaisuneuvosto katsoo kantajan mukaan olevansa oikeutettu korottamaan vapaasti vuotuista tavoitetasoa soveltamalla kerrointa, josta ei säädetä sovellettavassa lainsäädännössä, ja asettamaan siten laitoksille kohtuuttoman rasitteen.

255 Kriisinratkaisuneuvosto esittää vastauksenaan, että kanteen kohteena olevan päätöksen johdanto-osan 50–63 perustelukappaleesta ja kyseisen päätöksen liitteessä III olevista 19–25 kohdasta ilmenee, että se on esittänyt riittävät perustelut siltä osin kuin on kyse vuotuisen tavoitetaso määrittämisestä vakaussuoritusmaksukaudelle 2017.

256 Kriisinratkaisuneuvosto toteaa erityisesti, että se on määrittänyt vuotuisen tavoitetaso ottamalla huomioon kaikki merkitykselliset seikat ja asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdassa mainitut perusteet. Kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että suojattujen talletusten määrän odotetun kasvun osalta kanteen kohteena olevassa päätöksessä selitettiin, että yhtäältä talletusten vakuusjärjestelmistä saatujen tietojen mukaan suojattujen talletusten määrä kasvoi 2,2 prosenttia vuosina 2015–2016 ja että toisaalta näiden talletusten ennakoitu kasvuvauhti oli 1–4 prosenttia. Lisäksi tapa, jolla mahdolliset myötäsykliset vaikutukset on otettu huomioon, on esitetty kanteen kohteena olevan päätöksen 61 perustelukappaleessa ja kyseisen päätöksen liitteessä III olevassa 23 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa.

257 Kriisinratkaisuneuvosto toteaa lopuksi, että kantajan olisi ollut mahdollista laskea vuoden 2017 arvioitu lopullinen tavoitetaso tiedossaan olevien tietojen perusteella, kun taas se, ettei kriisinratkaisuneuvoston tulkintaa, joka koskee asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä 12,5 prosentin enimmäismäärää, ilmaista, ei ole omiaan vaikuttamaan kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluihin.

258 Aluksi on palautettava mieleen, että asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan mukaan kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien varojen on alkuvaiheen päättyessä saavutettava lopullinen tavoitetaso, joka on vähintään 1 prosentti kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten suojattujen talletusten määrästä.

- 259 Asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdan mukaan alkuvaiheen aikana ennakolliset vakaussmaksut on jaksotettava ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes edellä 258 kohdassa mainittu lopullinen tavoitetaso saavutetaan, ottaen kuitenkin asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaiheen ja vakaussmaksujen myötäsyklisyyden mahdollisen vaikutuksen laitosten rahoitusasemaan.
- 260 Asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten vakaussmaksut eivät saa kunakin vuonna ylittää 12,5:tä prosenttia lopullisesta tavoitetasosta.
- 261 Siltä osin kuin on kyse ennakollisten vakaussmaksujen laskentatavasta, delegoidun asetuksen 2015/63 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kriisinratkaisuneuvosto määrittää niiden määrän vuotuisen tavoitetason perusteella ottaen huomioon lopullisen tavoitetason sekä edellisen vuoden suojattujen talletusten keskimääräisen määrän, joka lasketaan neljännesvuosittain kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten osalta.
- 262 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kuten kanteen kohteena olevan päätöksen 63 perustelukappaleesta ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto on vahvistanut vakaussmaksukauden 2017 osalta vuotuisen tavoitetason määräksi 7 161 808 441 euroa.
- 263 Kriisinratkaisuneuvosto on kyseisen päätöksen 51 ja 52 perustelukappaleessa selittänyt, että vuotuisen tavoitetason määrittämiseksi se on ottanut huomioon vuoden 2023 lopullisen tavoitetason, tarpeen jaksottaa ennakolliset vakaussmaksut mahdollisimman tasaisesti alkuvaiheen aikana sekä suhdannevaiheen ja vaikutukset, joita näillä vakaussmaksuilla olisi laitosten rahoitusasemaan. Tämän jälkeen kriisinratkaisuneuvosto on katsonut asianmukaiseksi vahvistaa kertoimen, joka perustui näihin muuttujiin ja kriisinratkaisurahastossa jo käytettävissä oleviin varoihin (jäljempänä kerroin). Kriisinratkaisuneuvosto on soveltanut tätä kerrointa yhteen kahdeksasosaan suojattujen talletusten keskimäärästä vuonna 2016 määrittääkseen vuotuisen tavoitetason.
- 264 Kriisinratkaisuneuvosto on kanteen kohteena olevan päätöksen 54–62 perustelukappaleessa esitellyt, miten asetuksen N:o 806/2014 69 artiklassa ja täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 4 artiklassa säädetyt vaatimukset on otettu huomioon vuotuisen tavoitetason määrittämiseksi.
- 265 Kriisinratkaisuneuvosto on kyseisen päätöksen 54 perustelukappaleessa selittänyt, että oli kiinnitettävä erityistä huomiota suojattujen talletusten ennakoituun kehitykseen alkuvaiheen aikana, koska jos kyseiset talletukset kasvaisivat ajan kuluessa, vuotuisen tavoitetason asettaminen 1 prosentiksi mainittujen talletusten määrästä ei riittäisi lopullisen tavoitetason saavuttamiseen.
- 266 Kriisinratkaisuneuvosto on kanteen kohteena olevan päätöksen 55 perustelukappaleessa todennut tältä osin, että suojattujen talletusten keskimääräinen neljännesvuosittain laskettu määrä vuonna 2016 oli 5,546 biljoonaa euroa.
- 267 Kriisinratkaisuneuvosto on kanteen kohteena olevan päätöksen 56–58 perustelukappaleessa esitellyt suojattujen talletusten ennakoitun kehityksen alkuvaiheen kuuden jäljellä olevan vuoden osalta, eli vuosina 2018–2023. Kriisinratkaisuneuvosto on arvioinut, että kyseisten talletusten vuotuinen kasvuvauhti alkuvaiheen loppuun saakka olisi yhdestä neljään prosenttia.

- 268 Kriisinratkaisuneuvosto on kanteen kohteena olevan päätöksen 59–61 perustelukappaleessa esittänyt arvion suhdannevaiheesta ja sellaisesta mahdollisesta myötäsyklisestä vaikutuksesta, joka ennakkollisilla vakaussmaksuilla voisi olla laitosten rahoitusasemaan. Kriisinratkaisuneuvosto toteaa ottaneensa tätä varten huomioon useita seikkoja, kuten komission vuoden 2017 osalta tekemän bruttokansantuotteen kasvuennusteen ja euroalueen pankkisektorin keskeiset indikaattorit, kuten laitosten vakavaraisuuden, omaisuuserien laadun ja laitosten kannattavuuden. Kriisinratkaisuneuvosto on tältä osin – ja jotta ennakkollisten vakaussmaksujen myötäsyklisiä vaikutuksia pankkialan vakavaraisuuteen ei kärjistettäisi – todennut, että olisi asianmukaista määrittää vuotuinen tavoitetaso ottaen huomioon suojattujen talletusten kehityksen aste, joka olisi aiemmin ennakoitua alhaisempi, koska se olisi kaikista todennäköisempi.
- 269 Kriisinratkaisuneuvosto on kanteen kohteena olevan päätöksen 62 perustelukappaleessa todennut, että talouden elpymiseen liittyvien epävarmuustekijöiden, niiden kielteisen vaikutuksen suojattujen talletusten tulevaan kasvuun ja suhdannevaiheeseen sekä niiden tietojen rajallisen määrän vuoksi, jotka voisivat osoittaa kyseisten talletusten tulevan kehityksen, oli asianmukaista omaksua varovainen lähestymistapa siltä osin kuin oli kyse mainittujen talletusten kasvuvauhdista tulevina vuosina vuoteen 2023 saakka.
- 270 Kriisinratkaisuneuvosto on kyseisten näkökohtien perusteella laskenut kanteen kohteena olevan päätöksen 63 perustelukappaleessa vuotuisen tavoitetason määrän kertomalla suojattujen talletusten keskimäärän vuonna 2016 kertoimella 1,05 prosenttia ja jakamalla kyseisen laskutoimituksen tuloksen kahdeksalla noudattaen seuraavaa matemaattista kaavaa, joka esitetään mainitun päätöksen 63 perustelukappaleessa:
- $$\text{”Tavoite}_0 \text{ [vuotuisen tavoitetason määrä]} = \text{Suojattujen talletusten kokonaismäärä}_{2016} * 0,0105 * \frac{1}{8} \\ = \text{EUR } 7\,161\,808\,441\text{”}.$$
- 271 Kriisinratkaisuneuvosto on kuitenkin istunnossa ilmoittanut, että se on määrittänyt vuotuisen tavoitetason vakaussmaksukaudelle 2017 seuraavasti.
- 272 Kriisinratkaisuneuvosto on ensinnäkin ennakoivan tarkastelun perusteella vahvistanut suojattujen talletusten määrän kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden laitoksissa ja ennustanut kyseisen määrän alkuvaiheen lopussa. Päättyäkseen kyseiseen määrään kriisinratkaisuneuvosto on ottanut huomioon suojattujen talletusten keskimäärän vuonna 2016, suojattujen talletusten neljän prosentin vuotuisen kasvuvauhdin ja alkuvaiheen loppuun saakka jäljellä olevien vakaussmaksukausien määrän.
- 273 Toiseksi kriisinratkaisuneuvosto on asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskenut yhden prosentin määrän kyseisestä ennustetusta määrästä saadakseen lopullisen tavoitetason arvioidun määrän, joka olisi saavutettava 31.12.2023 mennessä.
- 274 Kolmanneksi kriisinratkaisuneuvosto on vähentänyt viimeksi mainitusta määrästä varat, jotka jo olivat kriisinratkaisurahaston käytettävissä vuonna 2017, saadakseen määrän, joka oli vielä perittävä niinä vakaussmaksukausina, jotka olivat jäljellä ennen alkuvaiheen loppua.
- 275 Kriisinratkaisuneuvosto on neljänneksi jakanut viimeksi mainitun määrän jäljellä olevalla vakaussmaksukausien määrällä jaksottaakseen sen tasaisesti kyseisille kausille. Vuotuiseksi tavoitetasoksi vakaussmaksukaudelle 2017 on näin ollen vahvistettu edellä 262 kohdassa mainittu määrä, eli noin 7,161 miljardia euroa.

- 276 Sen tutkimiseksi, onko kriisinratkaisuneuvosto noudattanut perusteluvollisuuttaan vuotuisen tavoitetaso määrittämisen osalta, on aluksi muistutettava, että perustelujen puuttuminen tai puutteellisuus on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, jonka unionin tuomioistuimet voivat ottaa tai niiden pitää ottaa huomioon viran puolesta (ks. tuomio 2.12.2009, komissio v. Irlanti ym., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin voi tai sen jopa pitää ottaa huomioon myös muita perustelujen puutteita kuin ne, joihin kantaja on vedonnut, muun muassa silloin, kun kyseiset puutteet käyvät ilmi oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa.
- 277 Asianosaisia on tässä tarkoituksessa kuultu istunnossa sellaisista mahdollisista perusteluja koskevista puutteista, joita kanteen kohteena olevaan päätökseen voi vuotuisen tavoitetaso määrittämisen osalta liittyä. Kriisinratkaisuneuvostolle on tältä osin esitetty useaan otteeseen nimenomaan tätä seikkaa koskevia kysymyksiä, ja se on kuvaillut vaihe vaiheelta menetelmän, jota se oli tosiasiallisesti noudattanut määrittääkseen vuotuisen tavoitetaso vakaussmaksukaudelle 2017, ja joka on esitetty edellä 274–277 kohdassa.
- 278 Siltä osin kuin on seuraavaksi kyse perusteluvollisuuden sisällöstä, oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin toimielimen tai elimen tekemän päätöksen perusteluissa ei saa olla ristiriitaisuuksia, jotta ne, joita asia koskee, voivat saada tietoonsa kyseisen päätöksen tosiasialliset perusteet puolustukseen oikeuksiaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa ja jotta kyseinen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 22.9.2005, Suproco v. komissio, T-101/03, EU:T:2005:336, 20 ja 45–47 kohta ja tuomio 16.12.2015, Kreikka v. komissio, T-241/13, EU:T:2015:982, 56 kohta).
- 279 Vastaavasti silloin, kun kanteen kohteena olevan päätöksen laatija esittää tiettyjä kyseisen päätöksen perusteluja koskevia selityksiä unionin tuomioistuimissa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä, kyseisten selitysten on oltava johdonmukaisia mainitussa päätöksessä esitettyihin näkökohtiin nähden (ks. vastaavasti tuomio 22.9.2005, Suproco v. komissio, T-101/03, EU:T:2005:336, 45–47 kohta ja tuomio 13.12.2016, Printeos ym. v. komissio, T-95/15, EU:T:2016:722, 54 ja 55 kohta).
- 280 Jos kanteen kohteena olevassa päätöksessä esitetyt näkökohdat eivät ole johdonmukaisia oikeudenkäyntimenettelyssä esitettyihin tällaisiin selityksiin nähden, asianomaisen päätöksen perustelut eivät nimittäin täytä edellä 210 ja 211 kohdassa mainittuja tehtäviä. On erityisesti todettava, että tällainen ristiriitaisuus estää yhtäältä niitä, joita asia koskee, saamasta tietoonsa kanteen kohteena olevan päätöksen tosiasiallisia syitä ennen kanteen nostamista ja valmistelemasta puolustustaan tältä osin, ja toisaalta unionin tuomioistuimia tunnistamasta syitä, jotka ovat olleet kyseisen päätöksen todellisena oikeudellisena tukena, ja tutkimasta niiden yhteensopivuutta asiassa sovellettavien sääntöjen kanssa.
- 281 Lopuksi on aiheellista palauttaa mieleen, että kun kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen, jolla ennakkolliset vakaussmaksut vahvistetaan, sen on saatettava asianomaisten laitosten tietoon kyseisten maksujen laskentamenetelmä (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 122 kohta).
- 282 Asian on oltava näin myös siltä osin kuin on kyse vuotuisen tavoitetaso määrittämisessä käytettävästä menetelmästä, koska kyseisellä määrällä on keskeinen merkitys tällaisen päätöksen yhteydessä. Kuten edellä 16 kohdasta nimittäin ilmenee, ennakkollisten vakaussmaksujen

laskentamenetelmä perustuu mainitun määrän jakamiseen kaikkien asianomaisten laitosten kesken, joten kyseisen määrän korottaminen tai pienentäminen johtaa kunkin laitoksen ennakkollisen vakaussmaksun vastaavaan korotukseen tai pienennykseen.

- 283 Edellä esitetystä seuraa, että kriisinratkaisuneuvosto on velvollinen antamaan kanteen kohteena olevassa päätöksessä laitoksille selityksiä, jotka koskevat vuotuisen tavoitetason määrittämisessä käytettyä menetelmää, ja että kyseisten selitysten on oltava johdonmukaisia niihin selityksiin nähden, jotka kriisinratkaisuneuvosto esittää oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa ja jotka koskevat tosiasiallisesti sovellettua menetelmää.
- 284 Asia ei kuitenkaan ole näin nyt käsiteltävässä asiassa.
- 285 Aluksi on nimittäin todettava, että kanteen kohteena olevan päätöksen 63 perustelukappaleessa on esitetty matemaattinen kaava, joka kyseisen päätöksen mukaan on vuotuisen tavoitetason määrittämisen perusta. On kuitenkin osoittautunut, ettei kyseinen kaava sisällä sen menetelmän tekijöitä, joita kriisinratkaisuneuvosto on tosiasiallisesti soveltanut, sellaisena kuin se on esitelty istunnossa. Kuten edellä 272–275 kohdasta ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto on nimittäin saanut vuotuisen tavoitetason määrän kyseistä menetelmää soveltamalla siten, että lopullisesta tavoitetasosta on vähennetty kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevat varat sen määrän laskemiseksi, joka oli vielä perittävä alkuvaiheen loppuun mennessä, ja jaettu sitten kyseinen määrä kolmella. Nämä kaksi laskutoimituksen vaihetta eivät kuitenkaan mitenkään ilmene mainitusta matemaattisesta kaavasta.
- 286 Vastaavanlaisia epäjohdonmukaisuuksia liittyy myös siihen tapaan, jolla on vahvistettu 1,05 prosentin kerroin, jolla on ensisijaisen tärkeä osa edellä 285 kohdassa mainitussa matemaattisessa kaavassa. Kuten kanteen kohteena olevan päätöksen 51 ja 52 perustelukappaleesta ilmenee, kyseinen kerroin on nimittäin mahdollista ymmärtää siten, että se perustuu vuoden 2023 lopullista tavoitetasoa koskevaan arvioon, tarpeeseen jaksottaa ennakkolliset vakaussmaksut mahdollisimman tasaisesti alkuvaiheen aikana sekä arvioon, joka koskee suhdannevaihetta ja niitä vaikutuksia, joita kyseisillä maksuilla olisi laitosten rahoitusasemaan. Kuten kriisinratkaisuneuvosto on istunnossa myöntänyt, kyseinen kerroin on vahvistettu siten, että on mahdollista perustella vuotuisen tavoitetason määrää koskevan laskutoimituksen tulos, toisin sanoen sen jälkeen, kun kriisinratkaisuneuvosto on laskenut kyseisen määrän soveltamalla edellä 272–275 kohdassa mainittua neljää vaihetta ja erityisesti jakamalla kolmella sen määrän, joka on saatu, kun lopullisesta tavoitetasosta on vähennetty kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevat varat. Tämä toimenpide ei kuitenkaan mitenkään käy ilmi kanteen kohteena olevasta päätöksestä.
- 287 Tästä seuraa, että siltä osin kuin on kyse vuotuisen tavoitetason määrittämisestä, kriisinratkaisuneuvoston tosiasiallisesti soveltama menetelmä, sellaisena kuin se on yksityiskohtaisesti esitelty istunnossa, ei vastaa kanteen kohteena olevassa päätöksessä kuvailtua menetelmää, joten laitokset tai unionin yleinen tuomioistuin eivät ole kanteen kohteena olevan päätöksen perusteella voineet yksilöidä tosiasiallisia syitä kyseisen tavoitetason vahvistamiselle.
- 288 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, on todettava, että kanteen kohteena oleva päätös sisältää perusteluja koskevia puutteita siltä osin kuin on kyse vuotuisen tavoitetason määrittämisestä.
- 289 Toisen kanneperusteen kolmas osa on näin ollen hyväksyttävä. Kun otetaan huomioon nyt käsiteltävään asiaan liittyvät oikeudelliset ja taloudelliset intressit, on kuitenkin hyvän oikeudenkäytön edun mukaista jatkaa muiden kanneperusteiden tutkimista.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2017 suoritettavien ennakkollisten vakaumaksujen laskennasta 15.12.2021 tehty yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) päätös (SRB/ES/2021/82) kumotaan Landesbank Baden-Württembergiä koskevilta osin.**
- 2) **Päätöksen SRB/ES/2021/82 vaikutukset pysytetään voimassa Landesbank Baden-Württembergiä koskevilta osin, kunnes kohtuullisessa ajassa, joka ei saa ylittää kuutta kuukautta tämän tuomion julistamispäivästä, on tullut voimaan kriisinratkaisuneuvoston uusi päätös kyseisen laitoksen yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vakaumaksukaudelta 2017 suorittaman ennakkollisen vakaumaksun vahvistamisesta.**
- 3) **Kriisinratkaisuneuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Landesbank Baden-Württembergin kulut.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä heinäkuuta 2024.

Allekirjoitukset